

je veselilo, ko sem to in ono zvedel. Ker mi je mudilo, sem jo popolnoma odkuril dol Štajersko dolino do zelene verbau. Ali čudež tam zagledam? Vse polno vrabcov, kateri so svojo še nepozabljeno pesem od lani.

Novice.

Zdaj priznavajo! Kakor se naši čitatelji govorijo že spominjajo, uresničavali so prvaški kleriki svoj čas veliko število konzumnih društev, konzumnost tega prevzetnega počenjanja smo svoj čas pojasmili. Kmalu so tudi ustanovili konzumov sami sprevidili svojo grozno napako in posledice svoje brezvestnosti, konzumna društva, slabo uresničena, brez znanja in denarja ustanovljena, so pričakati in polom je sledil polomu. Duhovni ustanovitelji so znali svojo kožo varovati, zapeljani kmetje pa so plačevali krvave denarje in morali v ječo . . . Zdaj, ko je nekaj let od nesrečne te gospodarske katastrofe preteklo, zdaj priznavajo prvaški kleriki sami svojo napako. Tako je dejal n. prikladni poslanec dr. Verstovšek približno tako: Slabe izkušnje smo napravili (klerikalci) z konzumnimi društvi in hvala Bogu, da njih polom že deloma pretrpeli. Pri nas se konzumna društva niso obnesla, pri nas so povodovala in so napravila ravno nasprotnik tega, kar smo od njih pričakovali! Iz Verstovških besed izpovedi torej vsakdo klerikalna konzumna društva niso obnesla, so napravila velikansko škodo in da to črni sami priznavajo. Svoj čas so pa ti isti črni pridigovali, da bo vsakogar hudič vzel, kdor dan teh "konzumov" . . . Ištakalo je govoril štovšek o prvaških "narodnih domih", ki stoji vsi na slabih nogeh. Le nekaj je ta črni general še pozabil povedati: da preti red tudi prvaškim denarnim zavodom, zlasti ustanovljenim posojilnicam ista usoda, kar so propadla konzumna društva, kakor so tudi "narodni domi", — tako bodoje padle in morajo propasti tudi zvestno nezmiselnost ustanovitev prvaške posojilnice. In konec zopet ta, da bodo ljudstvo — plačavalo!

Tožba proti g. Linhartu kot odgovornemu mužku "Stajerca" se vrši, kakor smo že počeli, to soboto pred mariborskim potrošnikom Rosina je odložil zastopstvo tožitelja dr. Zato bode Brejca dr. Hrašovec iz Celjskega, Toženega urednika Linharta zastopa g. Marlag iz Maribora. O razpravi bodo pričetnično poročilo v prihodnji številki.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Krioprizešnike imenuje kazenska postava, kateri hote pod prisego neresnico govorijo, da ne moremo dokazati, da bi železniški in Gregorka (sedaj v Ljubljani), krčmar in "narodnega doma" Štibar, hčerka tega maja, znana po svojem prijaznem nosu, in življenju prvaške posojilnice Babič nalašč in več v procesu proti našemu uredniku Linhartu, ki nim pričali. Ali to pa smo že večkrat rekli

in to ponavljamo tudi danes, da so ti prvaški začrni kmetje hote ali nehote pod prisego neresnico govorili. Eden proti drugemu so pod prisego pričali. Kar je eden pod prisego trdil, to je uvrgel drugi, isto tako pod prisego. Po naukah katoliške cerkve kakor sploh po mnenju vseh poštenih ljudi je tako počenjanje lahkomiseln in grešno. Mi ne vidimo tej gospodi v srce in vsled tega tudi ne moremo zagotoviti, da je morda le pomota pod prisego nesresnico govorila. Ištakalo ne moremo reči, da so te osebe nalašč in vedenoma po krivem prisegale. Za vse to se tudi ne gre. Ali gre se zato, da so Gregorka, Štibar, Babič in Štrajberjev mlečzoba kelnerica napravili v javnosti vtis, da je eden ali drug od njih pod prisego neresnico izpovedal. Tega maledža ne more nikdo tej gospodi oprati. Mi se pravzaprav le čudimo, da se državno pravdinstvo, ki je drugače tako natančno, za to zadevo še ni brigalo. Ali ako mislijo prvaki, da bodo ta nečedna in nepoštena stvar kar menišči tebi nič zaspala, potem se prokleto motijo. Mi ne bodo odnehalni in prej ali slej se mora ta neresnica pod prisego razjasnit. Tukaj se gre za princip: skrajni čas je, da se tiste ljudi, ki zgolj iz političnega sovraštva, makari tudi po krivem prisegajo, enkrat pošteno za ušesa prime. V prvi vrsti se mora uradnik južne železnice Gregorka opravičiti. Drugače vprašamo le njegove kolege, kako morejo s takim človekom občevati, ki se tako hudič očitanj ne opere. Babič pač že vsi poznamo in od njega res niti ne pričakujemo, da bi se mu poljniblo, oprati se tega gotovo težkega očitanja. Kar se Štibarja tiče, ne moremo priseči, da je bil popolnoma trezen, ko je proti uredniku Linhartu prisegal. Morda so ga alkoholični duhovi malo zmesali. Njegova hči je pač še premlašča, da bi jo delali odgovorno; kar taki otroci klepetajo, je za nas "wurst" . . . In vendar, — postava moča lahkomiselnost, s katero gotovi ljudje prisegajo, kaznovati. Drugače bi se vse mogoce lumparje, storjene pod prisego, nekaznovane pustile. Edino iz tega vzroka bodoemo na to delovali, da se prisego pusti skih teh prvakov ne pozabi. Razume? Vun z odgovorom! Drugače bi se znalo pripetiti, da bi še jasneje govorili. Kdo od preje omenjenih prvaških oseb je torej čeprav nehotno po krivem prisegel?

"Narodna stranka" doživela je pri zadnjih deželnozborskih volitvah tako občutni poraz, da se ji ves resni politični svet smeja. Ni čuda, ako delajo politiko mladi koncipisti, komaj iz prepartije došli učitelji in ponesrečeni pesniki, potem ne more biti dosti prida. Taka politika je tem mladim gospodekom večinoma le igrača, le nekaki šport. Enkrat se jim dopade žogo biti, drugič pa politiko uganjati. S tako otročarsko politiko se seveda ne more ničesar resnega dosegiti. Zato tudi ni čuda, da je narodna stranka popolnoma pogorela. Naravnost smočno, otročejo pa je, da očitajo lističi te propadle penzionirane dohtarske stranke nam naprednjakom, da mi propadamo in da smo mi doživeli veliki poraz. Oj ti politični otročaji! Mi nismo priedili no-

braniti koristi kmetijstva. Te žalostne razmere nam glasno kličejo, da nastopimo pot silobranje in samoohrane. Kmet, pomagaj si sam! Kakor hče imeti čevljar svoje delo poplačano, prav tako mora zahtevati tudi kmet, da prejme za svoje delo tudi primerno plačilo. Prepričan mora biti, da svojih pridelkov ne more in ne sme več prodajati po takso sramotno nizkih cenah. Nikdo naj se ne izgovarja, češ, da denar nujno potrebuje, kajti kdor prodaja za slepo ceno, ta denarja ne pridobi, ampak ga zgubi. Teh par kravnih kron, ki jih prejme od svojih sovražnikov za svoje pridelke, bi lahko dobil pri tej ali oni raifajzenovi ali kmečki sparkasi. Zato pa je potrebno, da se kmet kmetu približa, da nastopijo kot stan pot, ki vodi do samozavesti in stanovske časti ter potrgajo vezi, v kateri jih je nukovalo hlapčevanje kapitalizmu!"

"Jaz ne držim na to prav nič", reče Kocinar, "stanovska zavest in stanovska čast — rad bi vedel, kako bi ti ljudem pojasmil, kaj je to. Če ima kdo v žepu par kron več nego drugi, že misli, da je bogve kaj."

To, kar ti pravi, seveda ni ne stanovska

benih shodov, nismo izdajali nobenih dnevnikov "na puf", mi nismo tako kričali in ponujali svoje kandidate kakar stari jud spodnje hlače, mi se nismo vznemirjali in nismo trobili v svet, da bodoem zmagali. Mi smo ravno čisto dobro vedeli, da zdaj še ni čas, da bi zmagala poštena kmetska stvar. To smo vedeli že naprej. In zato tudi nismo upali na zmago naših kandidatov. Vendar pa lahko rečemo, da je število za naše kandidate oddanih glasov tako mogočno, da nam daje lepo upanje, za bodočnost. V marenberškem okraju smo dosegli velikansko večino in dobili še enkrat toliko glasov kakor "narodnjaški" kandidat, ako ravno je ta pri Nemcih beračil za glasove. V šentlenarškem okraju smo dobili več kot 3 krat toliko glasov kakor kandidat združenih narodnjakarjev in Plojašev. V mariborskem okraju smo imeli veliko večino. Kar se ptujskega in ormoškega okraja tiče, se "narodna stranka" sploh ni upala postaviti kandidata, ker bi ta niti vse glasove učiteljev ne dobil. Podpirala je zato raje svojega nedkaj največjega sovražnika Ploja. V slovenj-bistriškem in konjiškem okraju se "narodna stranka" istotako ni upala postaviti kandidata. In naš Kresnik je dobil v tem popolnoma slovenskem okraju blizu 500 glasov. In tako povsod, kjer smo postavili svoje kandidate. In to naj bi bil "poraz"? Oj ti vlogi ponesrečeni juristi in pesniki, to misel o našem porazu vam je pač diktirala v zadnjih ostankih nahajajoča se vaša fantazija. Ali resnim smatrati ne more nikdo to vašo kričavost . . . Mi smo zadovoljni s tem svojim "porazom". Mi smo šteli glasove in našli, da imamo povsod najboljše, najpametnejše in najinteligentnejše kmete na svoji strani. In tako so nam dale volitve nov bojni načrt. Ne bojite se, narodnjaki, za nas! Mi ne bodo nikdar premagani, kajti naša ideja je ljudska!

Prvaška lumparja. Narodnjaške zadolžene cuunce, ki jih polni ponesrečeni pesnik in nedokončani študent Spindler, plodovi plitve svoje učenosti, spravile so nečuvano lumparjo v svet. Predrnjili so ae ti listi pisarji, da obstoji "Stajerčeva" stranka iz samih šnopsarjev in palnih kočarjev. Za to lumparjo bi bil najboljši odgovor — klofuta. Torej — čez 300 na najboljših kmetov v ptujskem okraju, čez 2000 kmetov v drugih okrajih, blizu 500 kmetov v slov. bistriškem in konjiškem okraju, nadalje včina vseh volilcev v marenberškem okraju, — imenujejo ti otroci, ki se igrajo s politiko, "snopsarje" in "propalice". Ali ni to sromotno, grdo počenjanje? In s takimi grdimi hujškači naj bi se resno računilo! Pfui Teufel čez te lo-pove! Sicer pa povemo tej klavrnji narodnjaški gospodi tole: Toliko šnopsa (čeprav v obliki šampanjca) ne spijejo vsi slovenski kmetje, kakor prvaški doktorji! Več piganosti ne najdeš nikjer nego v vrstah te klavrne prvaške inteligence. Ako bi se nam zljubilo, napisali bi lahko celo kopico imen pijanih narodnjakarjev. In kar se gospodarstva tiče, naj le prvaki pred svojimi vratmi pometajo. Pogledajo naj svoje zadolžene

čast ne stanovska zavest", oglasi se zopet Za vrhar, ampak temu pravimo gola samopridnost in smešno bahaštvo! Prava stanovska zavest in stanovska čast pa morata imeti svoje korenine v kmečkih srcih in dušah, da spoznamo vso sramoto, katera se kmetu godi, ako se tako samopasno ž njim ravna. Morda poreče kdo: Mi, kmetje ne moremo sami višati pridelkom ceno. Na to odgovarjam: Res je, tega mi ne moremo a tega tudi nočemo! Toda veliko lahko dosežemo, ako bodo posamezni okraji složni in zedinjeni. Najmanj, kar moremo doseči, je to, da nam ne bo treba prodajati svojih pridelkov pod ceno. In to je velevažno, eksistenčno vprašanje. A da to dosežemo, treba nam je mirne odločnosti, vernega v prijateljskega vzajemnega sodelovanja, treba nam je poguma in vztrajnost. Taka stanovska zavest, složno postopanje in trdna volja nam podelje moč, da dospemo do zaželjene osamosvoje, ki je prvi in glavni pogoj naše eksistence. Pred vsem pa je treba, da se izda postava, ki uredi razmere med cenami agrarskih pridelkov in upravnimi stroški ter se posameznim pridelkom postavno določi najnižjo ceno. Vse

liste, ki živijo od danes na jutri problematično eksistenco, pogledajo naj na svoje denarne zavode, po katerih bodo v bogi zapeljani kmetski vložniki tisočake izgubili, pogledajo naj na dolgovce (rečimo šoštanjskih) konkurzarjev in pravakov. Tam je dovolj smeti... Propali narodnaški stranki pa ne bode nič pomagalo, da pljuje zdaj tistim kmetom v obraz, katerim se je pred volitvami na farizejski način prilizovala. Kmet je se bodejo odslej vedno spominjal, da jih imenujejo narodnaški listi "šopsarje" in "propalice". Klin s klinom!

Plojevi uspehi. Kakor znano, skušajo prvaki tudi gospodarska vprašanja v svoj politični dobrček izrabljati. Tako so zahtevali Ploj in njegovi tovarisi za sv. Lovrenc sl. g. žrebčevsko štacijo (Beschäftsstation); namen je bil seveda ta, da bi se že obstoječi štaciji v sv. Lenartu na ta način škodovalo. Ali Ploj obrača — Bog pa obrne. Poroča se nam, da je Ploj s tem svojim predlogom popolnoma pogorel. Zanimivo je pa to, da je Ploj med volilnim bojem že kar s polno gotovostjo trdil, da se bode ta zahteva Lovrenčanov izpolnila. Zdaj vidijo prvaško zgriseni Lovrenčani saj jasno, kako plitvo in smešno je Plojevo čenjanje o svojem delu in vplivu...

Obsojen župnik. Župnik Jože Kunej na Zg. Ponikvi, s katerim smo imeli že opetovanje opraviti, razdalil je v volilnem času nekatere kmete. Imenoval jih je namreč sleparje in goljufe, ker ne trobijo v njegov črni rog. G. Jože Meh iz Žalca se pa to ni pustil dopasti in je šel pobožnegra fajmoštra tožiti. Pri sodnji je fajmošter ponizno za odpuščanje prosil. Tako se je izognil kazni, kajti kmet mu je odpustil. Takšni so klerikalci povsod in vedno: najprve psujejo in opravljajo, kadar se jih pa poštenu za ušesa prime, takrat prosjačijo milostno za odpuščanje. Naše mnenje je to, da bi bilo najbolje, ako se nobenemu klerikalcu več ne odpusti. Kdor obrekuje, naj gre v luknjo.

Nemška šola v sv. Lenartu sl. g. je že skoraj izgotovljena. Prihodnjo nedeljo praznovali bodojo že dokončano zgradbo. Veselje prebivalstva je veliko in splošno. Vkljub najhujšemu naporu zdrženih nasprotnikov zmaga je poštena ljudska misel. Dal Bog, da bi ta najnovješja nemška šola na spodnjem Štajerskem nosila obilo tistega sadu, katerega se od nje pričakuje!

Iz Št. Janža d. p. smo dobili ta-le popravek: Št. 97. "Uredništvo Štajerca" v Ptiju. V zmisi § 19. tisk. zak. zahteva podpisani, da sprejetme slediči popravki z ozirom na Vaše poročilo "Iz Št. Janža dr. p." v štev. 22. Vašega lista z dne 30. maja 1909: Ni res, da "sta priredila tamošnja duhovnika proti požarni brambi grdo gonjo", res pa je, da nista vprizorila nobene gonje; tudi ni res, da se je "raz prižnice napadalo in pravalo potrebno požarno brambo", res pa je, da se je opozorila požarna bramba na svoj namen, da naj bo bramba proti požaru, ne pa bramba proti cerkvi, proti službi

sklepa kartele zoper kmeta in vsakdo se skuša okoristiti na škodo kmetskega stanu. Zakaj bi tudi kmetovalci ne strnili svojih vrst v mogočno zvezo? Kmet je dandanes še vse premalo pososen na svoj stan, ki je vendar najvažnejši faktor v državi. Velika hiba je tudi pomanjkljiva šolska vzgoja. Tudi proti vladni je treba, da se kmet odločno in energično postavi, da pokaže, da je tu in da je treba tudi z njim računati. Toda o tem spregovorimo drugokrat kaj več. Baviti se moramo nadalje tudi s čitanjem listov, ki prinašajo natančna in verodostojna tržna položila. Naš položaj ni ravno zavidanja vreden. Vse se je zarotilo zoper nas, od delavca pa do milijonarja, a mi se moramo trdo boriti za svoj vsakdanji kruhek. Ako toraj hočemo, da se nam položaj zboljša, moramo se organizovati, spoznati in uvideti moramo vrednost organizacije, tvoriti moramo nekako verigo po vsem cesarstvu in v tej verigi ne sme manjkati nobenega člena. Le tedaj postanemo močni in mogočni ter svojim izmogovalcem jasno pokažemo, da kmet ni igrača.

Zatoraj na noge, kmetovalci, ker kmetska organizacija je velikanskega pomena! Vzdramite se in ne omahujte, temveč organizujte se!

Po „Prak. kmet.“

božji, ko se je v prostorih požarne brambe tik cerkev opetovano shajalo med službo božjo in so mnogoteni mladenci zašli tja, ko so hili namenjeni v cerkev. Kn. šk. župnijski urad Št. Janž na Dravskem polju, 7. junija 1909. Matija Škorjanc, župnik.

Licenciranje bikov za ptujski okraj. Dne 14. junija t. l. vršilo se je licenciranje in premiranje plemenskih bikov za ptujski okraj. Pragnanih je bilo 45 komadov in sicer 32 bikov pincavskoga plemena, 6 bikov marjavadorskoga plemena in 7 raznega plemena (Landschlag, Nürntaler und Murbodnerrasse). Od 39 licenciranih je bilo 21 bikov premiranih in 6 za nesposobne spoznanih. Premije so dobili slediči bikorecji: 1. Državno darilo v znesku 60 kron graščina v Domrovi. 2. Državno darilo v znesku 50 kron Martin Burg v Jurovcih. Deželna darila ali premije so sprejeli: Simon Skrbinšek v Hudošah 50 K, Tomaž Murko v Pobreži 45 K in Anton Sagadin v Sesteržih 45 K. Okrajna darila so sprejeli: Jožefina Sima v Bregi 30 K, Jakob Hrga pri sv. Marki 30 K, Jožef Bratčič v Janežovcih 20 K, Ana Lešnig v Staršah 20 K, Janez Lešnig v Rošnji 20 K, Matija Selinšek v Lančavasi 20 K, Gerčka Gomilšek v Jurovcih 20 K, Franc Makeš v Levancihs 20 K, Franc Puščič v Levancihs 20 K, Teres Kasimir v Varejci 15 K, Martin Čeh v Podvincih 15 K, Jožef Pernat v Mihovcih 15 K, Valentin Stanet v Vurbergi 10 K, Alois Veršič v Ločici 10 K, Janez Rodošek v Skorbi 10 K. Komisija je bila tako zadovoljna radi reje pri živini, akoravno so vsled lanske suši bikorecji veliko pomanjkanje pri krmi trpeli. Iz navedenih številk se razvidi radi plemena, da se je v ptujskem okraju pincavsko pleme vsled velikega prizadevanja g. načelnika Orniga zelo razširilo; kajti to je izvrstna živila.

Okrajni zbor požarnikov za mariborsko oblico imeli so preteklo nedeljo v gornji Bistrici. Pri volitvi odbora bil je izvoljen za načelnika g. A. Arsenescheg iz Slov. Bistrice. Popoldne je vprzorila domaća požarna bramba vajo, ki se je prav lepo obnesla.

Strela udarila je v hišo posestnika Ratolla v Glavoncu. Ratoll je stal ravno pri oknu. Po vseh štirih se je rešil težko opečen in ranjen iz goreče hiše. Škoda je precejšna.

Ogenj. Pogorelo je posestvo L. Korša v Kropčeh. Ogenj je nastal, ko so kruh pekli. Škoda je velika.

Drag peteršilj. Pri zidarskem delu na hiši g. Strassgüttil v Slov. Bistrici padel je kos opeke na vrt narodnjaka Pinterja. Opeka je poškodovala nekaj narodnega peteršilja. In za ta peteršilj je šel Pinter tožiti ter zahteval 10 kron za koreninice in 10 kron za strokovnjake. Strassgüttil je plačal 9 K za vse skupaj. Pač prav po narodnjaško dragi peteršilj. Pinter je hodil pač pri prvaških avokativih v šolo...

Sejem v Ptiju. Živinski in svinski sejem, ki se je vršil 16. t. m. v Ptiju, bil je dobro obiskan. Prignalo se je namreč 118 komadov konj, 920 komadov govede in 860 komadov svinj. Trgovina je bila dobra, cena pa malo višja kakor zadnjikrat. Prihodnji mesečni živinski in svinski sejem se vrši dne 7. julija 1909.

Krvavi tepež. Na večer pred sv. Telovim so se stepli v gostilni g. Proša v Ščavnici pri Radgoni. Kočar Maier je bil pri temu težko z nožem ranjen.

Veliki živinski sejem se vrši v Pekelski vesi pri Poličanah dne 21. t. m. Štandgelda se ne bode pobiralo. Vsak dobi za vsak komad prgnane živine pol litra dobrega domačega vina. Kupcev bo gotovo dovolj.

Iz Koroškega.

Iz Prevalja se nam piše: Čujemo od več strani, da se naročujejo posestniki list "Štajerc", ter da prinese edino resnico. Ta resnica zadnjega tedna se je razširila kmetom za kmetom, in slišali smo te besede iz ust kmetov: resnično je. Prav dobro se je pokazalo to v nedeljo, ko gremo v cerkev. Že precej daleč od štale farovža smo vohali vircnagelov duh. Ko pridehamo v štali, vidili smo smrdethna, kerega so navozili iz farovža v štali. Stem so hoteli pokazati župnik ljudstvu žlahtni duh na dan nedelje. Taka nemarnost se vidi edino le pri nas in sicer v farovžu. Ta vircnaglov smrad, sebi shranite župnik le za se in za njihna kaplana, ne pa da

ga pustijo izlit ljudstvu menda na nos, niti vedoča pred pokopališčem. Ako vaš hlapac vre časa tegu smrdetelnja peljati vun na polje, vreča v potoku bi — dva dobro sparava v voz, vlekla bi v pro pretot bi žmerdo prav dobro biztohar. Toji več hajnjenca, kaj tacega more se zgoditi le pri takino pretočilu, župniku, kateri ne drži na lepoto, ampak je dospela le želje ima, kako bi hrani krone. Ako se v potoku sanitečna komisija, da se ogleda to grdo to je še na to more nastati kuga, ali hoče ali ne, posod poln. velja tudi za tega župnika.

Bela vrana. Človek bi se ne mislil, da pride lahko v biti sovraščo gotovih politikujočih duhovnikov, tako strupeno, da omadeže celo tovariša. Ako se v potoku žerju živi n. p. župnik, ki je sicer predčebna misija pravilni kristijan in stori svojo krsčevanje naj si kakor duhovniško dolžnost v vsakem oziru. Če ga ne trobi v klerikalni rog. Nasprotno, ta duhovnik je naprednega prepricačja. Pri volitvah naj se ni agitiral za klerikalce. Zato je tudi v njemšinem kraju vasi 37 mož napredno volilo. Tudi ne skrivajo pošteni duhovnik svoje prepricačanje, da je za nemščino ljudstvu v korist. Takšni duhovniki seveda po Koroškem redka pričaven, prava pomoci se vranja. Duhovniški tovariši daleč naokrog so prečrteženi. Ako se v potoku zagriženi prvaki in sovraščo zato, tega župnika. Napravili so tudi razna naznake, a farani so izjavili, da so s tem župnikom niso zadovoljni. V službenem oziru niso vodno rešeto prvaški hujščaki temu dičnemu župniku niso nasiti z storiti. Zato so mu pa pričeli, zalezari so njegovega privatnega življenja. Napravili so naznani, češ da je ta župnik preveč, da s svojo kuharico itd. Že to je sramotno, da hujšnik svojega tovariša denuncira. In certa oblast, ki niti besedice ne zine, ako ta politikujoči far največje svinjarje ugajajo, oblast je baje omenjenemu župniku celo ustavila. Baje so nekateri maziljeni celo da ima vsakdo smrtni greh, kdor bi bil župnik spovedati šel. Pač sramotno počenja. Vsi prvaški duhovniki imajo res velike in motne grehe na sebi. Radovedni smo, kaj postava... Upati je pa tudi, da se omenjeni pošteni duhovnik ne bode pustil prestrasti, da pričenjam razumeti, zakaj da vera pa prečrteženi.

Drevje pobilo je v Straganci 15. leta hlapca Rupreta Primig. Nesrečne je bil mrtev.

Po svetu.

Velika razstrelba. V bližini poljskega Kraške zletelo je skladisče smodnika. Razstreljeno je bilo 15.000 kilogramov smodni 500 oseb je bilo ranjenih in mnogo bilo površnih.

Veliki potres na južnem Francoskem zgodil se dne. Doslej se je izvedelo, da je nekaj življenje izgubilo; število ranjencev pa je 200. Ali to niso natančne številke. Te se šele pozneje izvedelo. 5 vasi je popolnoma uničenih. K sreči ni dotagnil potres večjih mjer, kjer bi bila nesreča še veliko občutnejša. Gospodarje so se zgodili v razvalinah razbitih slojip.

Obtoženi knezoškof. Proti knezoškofu Bordeauxu Andrieu se je pričelo kazensko stopanje, ker je v svoji pridigi proti poslu hujškal. Klerikalci postanejo prav hudi upor, ako se jim ne godi vse po volji.

Rujavenje vina.

Marsikatero belo vino včasih poravljali in pravijo vinogradniki navadno: zategne ali poropej bledo rumeno barvo spremeni in postane tako kakor kakšno temno pivo. Sicer poravljati črno vino in dobi vmanzano rujavo barvo, a pa kaj se to ne opazi tako hitro, ker je temno barvo disi da poravjni belo ali pa črno vino, ne spremeni le v barvo, ampak dobi obenem tudi nek poseben okus, ki se ne da zlepja odpraviti.

Rujavenje belega vina ni vinska boleznev, napaka, to se pravi te izpremembe barvila ne posrečajo glivice, katere posamezne vinske sestavine razvijejo in spremene vino v nepitno pijočo, ampak nujno vina zaskrivi malomarnost in neznašljivost kova v trgovci. Ako se v trgovci, posebno v letinah, ko je grozje močno zrelo in ima le malo ne v sebi, gnilo grozje skrbno ne loči od zdravega vse skupaj zmasi, dobi vino to napako. Boj kaj nam gniloba tolkanj ne škoduje.

Dokler vino, napravljeno iz zdravega in grozja, še vre, ali pa dokler se ga ni pretocilo, n

Gradec, Trst, d

Zan

Bähnel na hajmalki. Dobr glas zeleno pos x nad 500